

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **M. S.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Seidelem,
sídlem Masarykova třída 2462/55, 415 01 Teplice,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2019,
č. j. KUUK/143433/2019/SCKZU-4, JID 171293/2019/KUUK,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 23. 10. 2019, č. j. KUUK/143433/2019/SCKZU-4, JID 171293/2019/KUUK, a rozhodnutí Města Chabařovice, Komise k projednávání přestupků, ze dne 18. 7. 2019, č. j. KPP 15/2019-29, **se pro vady řízení zrušují a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč, a to do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2019, č. j. KUUK/143433/2019/SCKZU-4, JID 171293/2019/KUUK, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Města Chabařovice, Komise k projednávání přestupků (dále jen „přestupková komise“), ze dne 18. 7. 2019, č. j. KPP 15/2019-29 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku proti majetku dle § 8 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“), jehož se dopustil tím, že úmyslně způsobil škodu na cizím majetku podvodem, když dne 6. 5. 2019 odeslal na dobírku R. S., narozenému dne X (dále jen „poškozený“), adresa místa trvalého bydliště X, jiné zboží místo krytů brzdíčů na vozidlo Audi Q7, nabízených přes internetový obchod S-Bazar, přičemž následně s ním odmítl komunikovat a způsobil mu tak škodu ve výši 1 650 Kč.

2. Za uvedený přestupek byla žalobci dle § 8 odst. 4 zákona o některých přestupcích a § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a současně dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Žalobce rovněž navrhoval, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

4. Žalobce v žalobě ve znění jejího doplnění namítal, že přestupková komise nezjišťovala okolnosti týkající se vyzvednutí zásilky poškozeným, jenž doma zjistil, že mu žalobce zaslal něco jiného. Žalobce namítal, že byl nedostatečně zjištěn skutkový stav věci, k čemuž uvedl, že adresa odesílatele na jím odeslané zásilce byla čitelná, nebyla doložena změna obsahu inzerátu ve prospěch poškozeného, vyhýbání se telefonickému kontaktu ze strany žalobce nebylo objektivizováno, vyjma zadokumentovaných SMS zpráv, přičemž změna telefonního čísla nemůže být bez dalšího kladena žalobci k tíži. Dále žalobce odmítl závěr, že by jeho neúčast při ústním jednání před přestupkovou komisí automaticky validovala všechna tvrzení poškozeného. Žalobce uvedl, že zaslal zboží na základě inzerátu poškozenému, který si jej ponechal, přičemž uvedené zboží, které má poškozený doposud v držení, je hlavním důkazem ve věci. Dodal, že se jedná v podstatě o občanskoprávní spor, přičemž poškozený k jeho vyřešení využil správní orgány a Policii České republiky. Žalobce označil za nepravdivé tvrzení poškozeného, že mu žalobce předem nesdělil rozměry doručovaných krytů brzdíčů.
5. Dále žalobce uvedl, že úřední záznam sepsaný Policií České republiky o jeho telefonickém kontaktování, je jako důkazní prostředek nepoužitelný.
6. Žalobce namítal, že bylo porušeno jeho právo na soudní a jinou právní ochranu dle čl. 37 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod, neboť neměl možnost vypovídat na Policii České republiky ani před přestupkovou komisí, a tudíž se nemohl hájit sám osobně nebo prostřednictvím právního zástupce.
7. Žalobce poukázal na skutečnost, že poškozený k inzerátu předloženému přestupkovou komisí při ústním jednání dne 18. 7. 2019 uvedl, že daný inzerát není shodný s tím, na který reagoval.
8. Žalobce konstatoval, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť v něm chybí kvalifikace spáchaného přestupku a odůvodnění jeho podřazení pod určitou skutkovou podstatu. Žalovaný se nevypořádal s otázkou, zda jednáním žalobce byla způsobena škoda poškozenému. Žalobce podotkl, že poškozenému byly doručeny kryty brzdíčů, přičemž poškozený tvrdil, že byly jiných parametrů, než sjednali. Dodal, že k posuzování Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

podmínek kupní smlouvy není příslušný správní orgán, ale soud. Žalovaný měl dále zkoumat, zda žalobce uvedl svým jednáním poškozeného v omyl. Žalobce deklaroval, že správní orgány ignorovaly civilní zákonnou povinnost poškozeného přeměřit si kryty brzdíčů, když v inzerátu, na který poškozený reagoval, byly uvedeny konkrétní rozměry nabízených krytů brzdíčů, přičemž ve správním řízení nebyl proveden žádný důkaz, který by prokazoval opak.

9. Žalobce označil za pouhou domněnku závěr žalovaného, že poškozený vnímal jednání žalobce jako podvodné, a proto si žalobce musel být vědom toho, co činí.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl a dále především k námitkám žalobce uvedl, že při posuzování případu žalobce nevycházel pouze z úředního záznamu Policie České republiky, ale z celého ústního jednání konaného dne 18. 7. 2019. K namítanému upření práva vyjádřit se před přestupkovou komisí, žalovaný sdělil, že žalobce byl řádně a včas předvolán k ústnímu jednání oznámením o zahájení řízení ze dne 19. 6. 2019, které mu bylo fiktivně doručeno dne 4. 7. 2019, přičemž žalobce se z vlastní vůle ústního jednání nezúčastnil a ani nepožádal o jiný termín konání ústního jednání. Tudíž žalobce nebyl na svém právu na spravedlivý proces nikterak zkrácen. Závěrem žalovaný konstatoval, že neshledal postup přestupkové komise nezákonným a podotkl, že spisový materiál v plném rozsahu prokazuje zjištěné skutečnosti.

Posouzení věci soudem

11. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s.
12. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Soud přisvědčil námitce žalobce týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalobce byl napadeným rozhodnutím uznán vinným ze spáchání přestupku, když měl úmyslně způsobit škodu na cizím majetku podvodem. Uvedeného přestupku se měl dopustit tím, že dne 6. 5. 2019 odeslal na dobírku 1 650 Kč poškozenému na adresu X, jiné zboží místo krytů brzdíčů na vozidlo Audi Q7, nabízených přes internetový obchod S-Bazar, přičemž následně odmítl s poškozeným komunikovat o vracení zakoupeného zboží a způsobil tak poškozenému škodu ve výši 1 650 Kč.
14. Uvedená skutková zjištění žalovaný založil na následujících důkazech obsažených ve správním spise. Obal zásilky odeslané žalobcem poškozenému, fotografie konverzace z mobilního telefonu poškozeného mezi poškozeným a žalobcem, úřední záznamy o podání vysvětlení žalobce a poškozeného ze dne 22. 5. 2019, 16. 5. 2019 a 12. 6. 2019, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

protokol o ústním jednání ze dne 18. 7. 2019, potvrzení České pošty, s. p. o vybrání dobírkové částky 1 650 Kč a inzerát z portálu S-Bazar ze dne 12. 6. 2019.

15. Dle § 137 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) záznam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek.
16. Soud nejprve podotýká, že žalobce správně namítal, že záznamy o podání vysvětlení nelze dle explicitního ustanovení § 137 odst. 4 správního řádu v řízení o přestupku použít jako důkazní prostředek. Prvostupňové rozhodnutí ze záznamů o podání vysvětlení poskytnutých žalobcem vycházelo, jak je výslovně uvedeného na jeho str. 2 v odstavci 5. Avšak tato skutečnost nemůže být vadou řízení, neboť správní orgán vycházel pouze z podání vysvětlení poskytnutého žalobcem, což v daném případě, kdy žalobce byl v postavení obviněného ze spáchání přestupku, odpovídá vyjádření žalovaného k věci. Tvzení poskytnutá do záznamů o podání vysvětlení poškozeným byla verifikována a zopakována v rámci vyjádření poškozeného při ústním jednání konaném dne 18. 7. 2019.
17. Nicméně zbylé důkazní prostředky obsažené ve správním spise nedokládají skutková zjištění žalovaného, která vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí. Z fotokopie mobilní konverzace mezi žalobcem a poškozeným vyplývá, že mezi žalobcem a poškozeným došlo k dohodě o prodeji krytů brzdíčů na vozidlo Audi Q7, model 2008. Z potvrzení České pošty, s. p. o vybrání dobírky 1 650 Kč a obalu zásilky vyplývá, že k dodání zásilky ze strany žalobce a uhrazení dobírky ze strany poškozeného skutečně došlo. Uvedené skutečnosti ani žalobce, ani poškozený nerozpoukují. Žalobce a poškozený jsou však ve sporu v tom, jaké konkrétní kryty brzdíčů byly žalobcem poškozenému zaslány. Poškozený během správního řízení tvrdil, že mu byly zaslány kryty brzdíčů, které neodpovídaly ujednaným parametrům. Přestupková komise a žalovaný však v přestupkovém řízení nepostavili najisto, zda žalobcem zasláné kryty brzdíčů ujednané vlastnosti měly či nikoliv. Žalovaný usuzoval na úmysl žalobce podvést poškozeného toliko na základě toho, že žalobce nereagoval na následné textové zprávy poškozeného s žádostí o vracení peněz proti zpětnému zaslání krytů brzdíčů. Žalovaný rovněž uvěřil nikterak doloženým tvrzením poškozeného, že žalobce mu nebral telefon, ani když volal z jiného čísla, přičemž mobil žalobce vyzváněl. Obdobně žalovaný uvěřil tvrzením poškozeného o předcházejících telefonických rozhovorech, z nichž mělo vyplynout, že žalobce ujednané kryty brzdíčů neměl v dispozici, a proto měl poškozenému zaslat jiné s odlišnými parametry. Vzhledem k pasivitě žalobce v řízení vedeném přestupkovou komisí vzal žalovaný tvrzení poškozeného za pravdivá a z uvedené řady nepřímých důkazů dovodil, že žalobce se úmyslně dopustil shora uvedeného přestupku tím, že poškozenému zaslal jiné než dohodnuté kryty brzdíčů.
18. Soud zdůrazňuje, že pouhá procesní pasivita žalobce v řízení před přestupkovou komisí nemůže, mít automaticky za následek, že správní orgán vezme ničím nepodložená tvrzení poškozeného za věrohodná a zároveň to nezabývá správní orgán jeho povinnosti dle § 3 správního řádu zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v nezbytném rozsahu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71).
19. Podstatné pro posuzovanou věc je, že žalovaný nezjistil, jaké konkrétní kryty brzdíčů s jakými vlastnostmi žalobce poškozenému zaslal a zda zasláné kryty brzdíčů odpovídaly inzerátu (tedy zda šlo o kryty brzdíčů na Audi Q7 Sline, případně o kryty konkrétních rozměrů), a tudíž ani nemohl žalovaný učinit závěr, že žalobce zaslal poškozenému jiné kryty brzdíčů, než které si ujednali, čímž se měl žalobce úmyslně dopustit shora uvedeného přestupku. Současně nebylo v rámci správního řízení postaveno na jisto, zda údaje o Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozměrech inzerovaných krytů brzdíčů byly součástí inzerátu, na který poškozený reagoval, či nikoli. Z inzerátu poskytnutého serverem Seznam.cz Policii České republiky vyplývá, že inzerát byl dne 9. 5. 2019 (tedy po objednávce poškozeného) editován, nebylo však v rámci správního řízení zjištěno, původní znění inzerátu, ani nebylo zjišťováno, zda lze technicky původní znění zjistit. Správní orgány vycházely z pouhého tvrzení poškozeného, že v inzerátu rozměry krytů brzdíčů uvedeny nebyly, a to přestože žalovaný do záznamu o poskytnutí vysvětlení Policii České republiky ze dne 22. 5. 2019, č. j. KRPU-92304-8/ČJ-2019-041010-SL, výslovně uvedl, že rozměry krytů v inzerátu byly uvedeny. Soud tak uzavírá, že správními orgány nebyl řádně zjištěn skutkový stav ohledně parametrů žalobcem zaslaných krytů brzdíčů, v čemž soud shledal vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ svých rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, protože pro danou věc je zásadní, zda zaslané zboží odpovídalo inzerovanému.

20. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vady řízení zrušil bez jednání, přestože žalobce na konání jednání trval. Vzhledem k tomu, že vytýkanými vadami řízení je stíženo též prvostupňové rozhodnutí, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také rozhodnutí přestupkové komise. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Jelikož soud zrušil napadené a prvostupňové rozhodnutí pro výše uvedenou vadu řízení, nebylo již účelné, aby se soud zabýval ostatními žalobními námitkami.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má proti žalovanému právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem, a to v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Náklady zastoupení advokátem jsou tvořeny odměnou 6 200 Kč za dva úkony právní služby po 3 100 Kč – převzetí a příprava zastoupení a sepis žaloby [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu] a paušální náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč, představující 300 Kč za každý z těchto úkonů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celkové náklady řízení tedy činí 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

jakém rozsahu
a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 22. února 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce